

Spoštovani kristjani in vsi ljudje dobre volje!

Po možnosti naj bolniki, ki prihajajo na zdravljenje v bolnišnico, že doma opravijo spoved, prejmejo sv obhajilo in, če je bolezen resna, tudi bolniško maziljenje. Tako ostanejo tudi v času zdravljenja na poseben način povezani z domačo župnijo in domačim duhovnikom. Obenem pa se tako tudi duhovno pripravijo na življenje v bolnišnici, ki ni vedno lahko.

Vsak bolnik v bolnišnici, ki čuti in želi prejeti zakramente, lahko popolnoma svobodno izrazi željo, da ga obiše bolnišnični duhovnik.

Bolnikom, ki sami ne morejo prositi za ta obisk, naj pri tem pomagajo svojci ali njihovi najbližji. Za pomoč pri tem pa se bolniki in svojci lahko obrnejo tudi na zdravstvene delavce, predvsem oddelčne medicinske sestre.

Dragi verniki darujmo za svete maše (za svoje pokojne sorodnike, za zdravje v družini, za blagoslov pri delu, za srečen zakon, za uspeh v šoli, za starše, za prijatelje itd. IBAN SI56 [0201 0026 2266 432](#), s pripisom : mašni dar).

Iskrena hvala za vaš dar.

Hvala!

Razvedrilo:

Gregor gleda domačega župnika, kako s kladivom popravlja plot.

"Bi se rad česa naučil?" ga vpraša župnik.

"Ne, ne! Samo zanima me, kaj rečejo duhovniki, kadar se udarijo po prstu."

Izdala: Bolniška župnija, Trubarjeva cesta 80, 1000 Ljubljana
Dežurna številka: 041/613-378
Odgovarja: p. Vladimir Rufin Predikaka, kpl.

5

M
E
T
A
S
T
O
B
O
S
T
O
V
A
N
I
K
A
K
O
R
O
Č
E

Beseda tolažbe

SPET KLIČE NAS VENČANI MAJ K MARIJI

Mesec maj je v naši domovini nekaj posebnega. Ves je v znamenju češčenja naše nebeške matere Marije. Ko se spušča prvi mrak na zemljo, se iz cerkvenih zvonikov oglašajo pesem tisočerih zvonov, ki pojejo Ave Marija. Ti zvonovi nas vabijo v cerkev, v kapelo, morda v vaško znamenje ali pod križ sredi vasi. Vsi, stari in mladi, tisti, ki jo imamo radi, se takrat odpravimo k Materi vseh mater, k šmarnicam, da s sv. mašo, petjem, molitvijo in poslušanjem šmarničnega branja, počastimo vseh slovenskih src Kraljico. V molitvi in pesmi jo prosimo za mir na svetu, za zdravje, za družinsko srečo in zvestobo, za mladi rod pa tudi za pokoj tistih, ki so že odšli pred nami v večnost.

Vsepovsod po slovenskih župnijah smo radi z Marijo, ki nam je v različnih življenjskih preizkušnjah tako blizu. Marija nas rada posluša in tudi uslišuje naše prošnje. O tem pričajo naša slovenska romarska svetišča na Brezjah, Ptujski gori, Sveti gori pri Gorici, v novejšem času na Kureščku in še mnogo kje. ➔

Maj 2021

Zato nam tudi danes ni težko govoriti o Mariji, naši dobri in skrbni materi. Vsakdo pozna ljubeče srce svoje matere. Od prvih dni življenja smo občutili njeno bližino, saj nas je dan za dnem hranila, učila in pazila, dokler nismo odrasli. Takšno in še večjo ljubezen v vseh časih in posebno na vseh milostnih krajih, izkazuje naša nebeška Mati nam svojim otrokom. Zanja smo vsi njeni, vsi potrebni pomoči in usmiljenja.

Njej v čast lahko zapišemo, kot pravi tista stara slovenska molitev, da še nikoli ni bilo slišati, da bi Ona koga zapustila, ki je pod njeno varstvo pribežal, Njo pomoči prosil in se Njeni prošnji priporočal.

Z velikim zaupanjem zato stopimo tudi letos pred Marijin majniški oltar in spoznali bomo, da je ona tista, ki tudi danes kakor nekoč v Kani Galilejski prosi svojega Sina Jezusa za nas: »Vina, vode, kruha, obleke, službe, miru, zdravja, osebne in družinske sreče... ljudje vsega tega nimajo in zato prihajajo k Tebi. Pomagaj jim in usliši njihove prošnje.«

ACI

MAJ, MARIJIN MESEC

Začetki češčenja Matere Božje v mesecu maju segajo v srednji vek, ko so posvetna pomladna slavlja posvečali Mariji. V sedanji obliki je majska pobožnost nastala v prvi polovici 18. stoletja v Italiji, od tam se je kmalu razširila v Francijo in Španijo. Sredi 19. stoletja pa je pognala korenine tudi v avstrijskih deželah, tudi pri nas. Odobril in pospeševal jo je papež Pij VII. Zdaj je majniška pobožnost v različnih oblikah razširjena po vsem katoliškem svetu. (*Silvester Čuk, Ognjišče (2012) 5, str. 56-57*)

Prve šmarnice so obhajali v Ljubljani leta 1851 v bogoslovnem semenišču. Pobožnost se je kmalu razširila po drugih zavodih in župnijah, tudi zunaj Ljubljane, in se je ljudstvu brž močno priljubila. Pobožnost, ki so jo začeli imenovati po majniških cvetlicah, šmarnicah, so kmalu pričeli opravljati tudi zunaj cerkve – na vasi, pri kapelicah in znamenjih. (dr. Niko Kuret, *Praznično leto Slovencev*)

Z razmahom šmarnične pobožnosti se je pokazala potreba po šmarničnem branju in primernih pesmih. Prav v času razširjanja majniške pobožnosti je slovensko slovstvo dobilo največ nabožnih pesmi. Res niso bile vse umetniške, a so s primerno melodijo vernikom segle globoko v srce. Pesmi so začeli zbirati v zbirke in jih izdajati v obliki pesmaric. Prvo takšno zbirko je izdal duhovnik Blaž Potočnik leta 1827. Zaradi velikega zanimanja so jo morali trikrat ponatisniti. Podoben ustvarjalni zagon je bil viden tudi na področju besedil, ki so jih brali vsak dan. Nemogoče je naštetati vse šmarničarje –

pisce besedil. Prvo šmarnično branje (Mesec Marije) pa je po francoski predlogi priredil Davorin Trstenjak že leta 1842. (povzeto po spletni strani <https://katoliska-cerkev.si/ljudska-poboznost-smarnic-v-zgodovini-slovencev>) Njihova vsebina ni bila vedno izključno marijanska, verniki so ob branju in poslušanju spoznavali tudi različne svetnike in svetniške osebnosti ter nekatere verske resnice, s čimer so bili deležni intenzivnega verskega pouka.

Šmarnična pobožnost je skoraj redno vključena v sveto mašo, ki se zaključuje z litanijami Matere Božje.

Gospod nam v našem vsakdanjem življenju poklanja Marijo kot Pomočnico, Tolažnico, Priprošnjico. Marija je zgled vsakdanje vere. Tiste vere, zaradi katere vztrajamo v našem življenju; ko pridemo v težave, vemo, kje najdemo učinkovito pomoč, saj Marija češčenja ne zadrži zase, temveč ga posreduje Bogu. Uči nas neomajnega zaupanja v Božjo pomoč. A že sredi majnika goduje Fatimska Gospa, ki nas vabi k naslednji - njej posvečeni - pobožnosti v oktobru. Zato ostanimo v njeni bližini, se ji radi priporočajmo, jo častimo, se ji posvetimo, saj bomo le tako rasli v zaupanju k Bogu, v tistem zaupanju, ki nam omogoča preživeti še tako hudo stisko, preizkušnjo.

Adrijana Šmid Marjanović